

אגרת פולוס השליח אל־הרומיים

1 מאת פולוס, עבדו של ישוע המשיח, אשר נקרא להיות שליח והוקדש להפצת בשורת אלוהים. 2 אלוהים הבטיח לנו בשורה זאת לפני זמן רב באמצעות נביאיו בכתב־הקודש. 3 היא מספרת לנו על אודות בנו, ישוע המשיח אדוננו, אשר בא לעולם בדמות אדם משושלת דוד המלך, 4 ואשר קם מן המתים על ידי רוח הקודש והוכח להיות בן האלוהים. הוא ישוע המשיח האדון. 5 באמצעות המשיח העניק לנו אלוהים, חוטאים שכמונו, את טובו וחסדו, ועתה הוא שולח אותנו לספר לכל האנשים בעולם את המעשים הנפלאים שעשה ה' למענם, כדי שגם הם יאמינו בו ויצייתו לו. 6-7 ידידים יקרים ברומא, גם אתם נמנים עם אלה שאלוהים אוהב; ישוע המשיח קרא גם לכם להשתייך לאלוהים ולהקדיש לו את חייכם.

יברך אתכם האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו
בחסד ובשלום.

8 ראשית כל ברצוני לומר לכם כי השמועה על אמונתכם הנפלאה באלוהים מתפשטת בכל העולם, ועל־ידי ישוע המשיח אני מודה לאלוהים על כולכם. 9 אלוהים יודע שיומם ולילה אני מתפלל בעדכם ומזכיר אתכם לפני האלוהים, אשר אותו אני עובד

1:10 אלה־הרומיים השליח פולוס אנרת ii 1:20 אלה־הרומיים השליח פולוס אנרת

בכל כוחי בזמן שאני מבשר את הבשורה על אודות בנו. ¹⁰ בתפילותיי אני מתחנן לאלוהים שיאפשר לי לבוא אליכם סוף־סוף, ¹¹ כי אני משתוקק מאוד לראותכם ולהעניק לכם מתנה רוחנית כדי לחזק אתכם. ¹² כלומר, אני משתוקק להיות בחברתכם, כדי שאמונתכם תעודד אותי ואמונתי תעודד אתכם. ¹³ אחים יקרים, דעו לכם כי פעמים רבות תכננתי לבוא אליכם, כדי שגם בקרבכם אוכל לעשות פרי, כשם שעשיתי בקרב עמים אחרים, אולם עד כה תוכנית זאת לא יצאה לפועל. ¹⁴ אני חש מעין חובה לבשר את דבר האלוהים לכל העולם – לאנשי תרבות ולחסרי תרבות; למשכילים ולחסרי השכלה – ללא הפליה. ¹⁵ משום כך, אנשי רומא, אני רוצה לספר את הבשורה גם לכם.

¹⁶ איני מתבייש בבשורת האלוהים! בכוחה להושיע את כל המאמינים בה – קודם כל את היהודי, ואחר כך גם את מי שאינו יהודי. ¹⁷ כי הבשורה מגלה כיצד מצדיק אלוהים את בני־האדם: על־ידי אמונה בלבד, כפי שכתוב: * "צדיק באמונתו יחיה". כלומר, הצדיק ייושע ויחיה על־ידי אמונתו באלוהים.

¹⁸ מאידך, אלוהים שפך את זעמו וכעסו על כל הרשעים העוצרים ומסתירים את האמת במעשי הרשע שלהם. ¹⁹ מדוע שפך עליהם אלוהים את זעמו? מפני שהם יודעים היטב את האמת! אלוהים עצמו גילה להם את כל מה שעליהם לדעת. ²⁰ מבריאת העולם חזו

* 1:17 17.1 א 17 חבקוק ב 4

בני־האדם בשמים, בארץ ובכל בריאת ה'; הם ידעו על קיומו ועל גבורתו הנצחית. משום כך, (כשיעמדו לפני אלוהים ביום הדין, לא יוכלו לתרץ את התנהגותם. ²¹ כי למרות שידעו והכירו את האלוהים, לא כיבדוהו בכבוד המגיע לו, וגם לא הודו לו על כל מה שעשה למענם. לעומת זאת הם העסיקו את מוחם בדברי שטות והבל, עד כי מוחם שקע בבלבול ובטמטום. ²² מאחורי חכמתם המדומה מסתרת שיפשות! ²³ במקום שיכבדו וישרתו את האלוהים החי והקיים, הם עשו לעצמם אלילים מעץ ומאבן, בדמות בני־אדם, עופות, חיות ורמשים.

²⁴ על כן מסר אותם אלוהים למעשי הטומאה שלהם; הוא הניח להם להמשיך במעשי התועבה והזנות ולחלל איש את גוף חברו. ²⁵ בכוונה תחילה הם העדיפו להאמין בשקרים במקום באמת אלוהים; הם התפללו לבריאה, אך לא צייתו לאלוהים המבורך אשר ברא את הכול.

²⁶ משום כך מסר אותם אלוהים לתאוותיהם, עד כי אף נשותיהם סטו מיחסי־מין נורמאליים וקיימו יחסים בלתי־נורמאליים עם בנות מינן. ²⁷ גם הגברים סטו מהיחסים הנורמאליים והטבעיים וקיימו יחסים בלתי טבעיים עם גברים אחרים. כתוצאה מכך הם נענשו בתוך עצמם בעונש המגיע להם.

²⁸ כאשר לא מצאו לנכון להכיר באלוהים, הוא הניח להם להשתעבד לכל מעשי התועבה שהעלו בדעתם.

29 חיהם מלאו בכל מיני מעשי זנות, רשע, בצע, שנאה, קנאה, רצח, מריבה, מרמה ומרירות. הם נהיו רכלנים 30 ומלשינים, שונאי אלוהים, חוצפנים וגאווטנים, יוזמי רשע ומורדים בהוריהם. 31 הם מתנהגים בטיפשות, בחוסר אמונה, ברשעות ובאכזריות, ומלאי שנאה וטינה. 32 הרשעים האלה ידעו היטב כי אלוהים יעניש עונש מוות את כל הנוהגים כך, אולם לא זו בלבד שלא היטיבו את דרכם, הם גם מעודדים את כל מי שעושה כמוהם!

2

1 אולי תאמר: "אילו הם אנשים רשעים!" אך דע לך שאינך טוב מהם! באמירתך כי הם רשעים וכי יש להענישם, אתה שופט למעשה את עצמך, שכן אתה עושה בדיוק אותם מעשים. 2 ואנחנו יודעים שאלוהים מעניש בצדק את העושים מעשי תועבה כאלה. 3 הסבור אתה שבעשותך מעשי תועבה כמוהם, אלוהים ישפוט וירשע את האחרים ויניח לך? 4 האם אתה לא רואה עד כמה אלוהים טוב, אורך רוח וסבלני איתך? האם אתה לא רואה שהטוב הזה מיועד להסב אותך מהחטא? 5 דע לך כי בעקשנותך ובסירובך להפסיק לחטוא ולחזור בתשובה, אתה צובר לך עונש נורא ליום-הדין – היום שבו ישפוט אלוהים בצדק את העולם כולו. 6 ביום זה ישלם אלוהים לכל איש את המגיע לו לפי מעשיו: 7 אלה המשתדלים לעשות מעשים טובים, המצייתים לאלוהים והשואפים לכבוד והדר שלא מן העולם הזה, יזכו בחיי נצח. 8 ואילו הרשעים אשר

מורדים בה' ואינם מצייתים לו, יקבלו עונש נורא.
9 צער וסבל יבואו על כל העושים מעשי חטא ועוול:
על היהודי בראשונה, וגם על ה"גוי". 10 לעומת
זאת, כל אלה שיצייתו לאלוהים ויעשו מעשים טובים
יזכו לכבוד, להדר ולשלום מאת האלוהים – היהודי
בראשונה, וגם הגוי. 11 כי אלוהים אינו מפלה בין
בני-האדם.

12 אלוהים יעניש את כל החוטאים! אלה שחטאו
בלי שהכירו את התורה ייענשו גם בלי להתחשב
בתורה; אלה שהכירו את התורה וחטאו, יישפטו
וייענשו על-פי התורה. 13 שהרי אלוהים אינו מצדיק את
אלה שמכירים את התורה, כי אם את אלה שמקיימים
אותה הלכה למעשה. 14 כאשר הגויים, שאין להם את
התורה, מקיימים את עיקר חוקיה מתוך חוש טבעי, הרי
שחוש זה הוא תורתם ולפיו הם יישפטו. 15 התנהגותם
מוכיחה שדרישות התורה כתובות למעשה על לבם;
מצפונם אומר להם מה מותר ומה אסור, ומחשבותיהם
מצדיקות או מאשימות אותם. 16 הם יישפטו ביום-הדין
– היום שבו ישפוט אלוהים, באמצעות המשיח, את הצד
הנסתר בחייו של כל אדם. זהו חלק מתוכניתו של ה'
שאותה אני מבשר.

17 אתם, היהודים, מתנאים שאתם ידידיו הנבחרים
של אלוהים; אתם חושבים שהואיל ונתן לכם את תורתו,
הכול כשורה ביניכם לבינו. 18 אתם יודעים מהו
רצונו של אלוהים; אתם יודעים להבחין בין טוב לרע,
שכן למדתם את תורתו עוד לפני זמן רב. 19 אתם
משוכנעים שהנכם מוכשרים וראויים ללמד את אלה
שאינם יודעים את הדרך לה, ולשמש כלפידיו אור

המדריכים אל ה' את אלה שתעו בחשכה. ²⁰ אתם משוכנעים שהנכם מוכשרים ללמד את הבורים, את התמימים ואת הילדים, שכן אתם מכירים את תורת ה'.

²¹ אבל אתם המוכנים תמיד ללמד את האחרים – מדוע אינכם מלמדים את עצמכם? אתם מצווים על אחרים לא לגנוב – האם אתם בעצמכם נקיי כפיים? ²² אתם מצווים על אחרים לא לנאוף – האם אינכם נואפים בעצמכם? אתם מתנגדים לעבודת האלילים – האם אינכם נוזלים את כלי הקדושה שלהם?

²³ אתם גאים בעובדת ידיעתכם את תורת אלוהים, אך באי־קיימכם את מצוותיו אתם מבזים למעשה את אלוהים. ²⁴ אין פלא שכתבי־הקודש אומרים: *
”בגללכם שם אלוהים מחולל בגוים!”

²⁵ לברית־המילה יש ערך ומשמעות רק אם אתה שומר את מצוות ה'. אם אינך שומר את מצוות ה', אינך טוב מהגויים. ²⁶ ואם גוי, שלא נימול, ישמור את מצוות ה', האם לא יעניק לו אלוהים את הזכויות שהתכוון להעניק ליהודים? ²⁷ למעשה, הגוי המקיים את התורה הוא שישפוט אותך, היהודי, למרות שנמולת ושניתנה לך תורת ה' שאותה הפרת. ²⁸ הרי אינך יהודי אמיתי רק משום שנולדת להורים יהודים, או משום שנמולת. ²⁹ יהודי אמיתי הוא זה שאוהב את ה'. כי אלוהים אינו מעוניין באלה שכל יהדותם מסתכמת בקיום ברית־המילה בלבד, כי אם באלה

3:1 אלה-הרומיים השליח פולוס אנרת vii 3:8 אלה-הרומיים השליח פולוס אנרת

שלבם וחייהם השתנו, ולא לה הוא יעניק כבוד ושבת
לא בעיני בני אדם, כי אם בעיני אלוהים.

3

1 אם כן, מהו יתרונו של היהודי? ומה יתרונה של
המילה? 2 יש יתרון רב בכל דרך.

ראשית כל, אלוהים הפקיד את דברו הכתוב בידי
היהודים. 3 אמנם חלק מהם לא האמין, אך האם
אתם חושבים כי משום שהיהודים הפרו את הבטחתם
לאלוהים, יפר אלוהים את הבטחותיו להם? 4 חלילה!
גם אם כל בני האדם משקרים, אלוהים נאמן ודובר
אמת! הרי כתוב בתהלים שדברי אלוהים הם דברי
אמת, ומשפטו תמיד משפט צדק.*

5 אך אם הרשעות שלנו מבליטה ומדגישה את טובו
של ה', האם נאמר שאלוהים גורם לנו עוול בהענישו
(אותנו?) (יש אנשים החושבים כך!)

6 חלילה! אם אלוהים יתעלם מחטא, כיצד יוכל
לשפוט את העולם? 7 אנו כאילו אומרים, שאם על-ידי
השקרים שלנו יוצאת אמת אלוהים לאור וגדל כבודו,
מדוע עלינו להישפט כחוטאים? 8 אם-כך, מדוע שלא
נרבה לעשות מעשים רעים כדי שתצא מהם טובה?
(שונאינו העלילו עלינו שכך אמרנו!) אמרו אתם, האין
זה צודק להרשיע ולהעניש את אלה האומרים זאת?

* 3:4 4.3 ג 4 כלשונו: למען תצדק בדברך, תזכה בשפטיך. תהלים

- 9 אם כן, האם היהודים טובים מהגויים? כלל לא.
כבר הוכחנו שכל בני-האדם חוטאים – יהודים וגויים
ללא הבדל. ¹⁰ כפי שכתוב בתהלים †
"אין עושה טוב, אין גם אחד.
אין אף צדיק!"
- 11 אין משכיל, אין דורש את אלוהים;
12 הכול סר: † יחדיו נאלחו.
אין עושה טוב, אין גם אחד.
13 גרונם כקבר פתוח,
פיהם מלוכלך ומלא שקר
ולשונם נוטפת ארס.
14 כן, הם מנבלים את פיהם,
15 צמאי דם וחמי מזג.
16 לכל מקום שהם הולכים
הם מותירים אחריהם סבל וצער.
17 הם מעולם לא התנסו בתחושת השלום
והשלווה שאלוהים לבדו מעניק.
18 אין הם מקדישים לאלוהים כל מחשבה,
ולא אכפת להם מה הוא חושב עליהם."
19 אנחנו יודעים כי דברי התורה מכוונים אל אלה
הכפופים לה – היהודים – ואלוהים ישפוט ויעניש אותם,
שכן עליהם לשמור את מצוותיו ולא להתנהג בצורה
כזאת. לאיש מהם אין תירוץ! למעשה, העולם כולו
עומד אשם לפני אלוהים. ²⁰ שהרי איש לא יצדק
לפני אלוהים בזכות קיום התורה, מכיוון שחוקי התורה

† 3:10 נ 10.3 נ 10 ראה תהלים נג, קמ, י, ישעיהו נט, תהלים לו † 3:12
12.3 נ 12 כלשונו: כולו סג

מצביעים על חטאינו ומראים לנו שאנו חוטאים. ²¹ עתה נתגלה האופן שבו מצדיק ה' את האדם ללא התורה, אם כי התורה והנביאים כבר העידו על כך. ²² צידוק זה ניתן לכל המאמינים בישוע המשיח, ללא הפליה. ²³ כי כל בני־האדם חטאו, וכולם חסרי כבוד אלוהים. ²⁴ בכל זאת, אלוהים הצדיק אותנו בחסדו חנם, על־ידי קורבנו של ישוע המשיח שהוקרב למעננו.

²⁵ אלוהים שלח את המשיח לשאת את העונש על חטאינו, כדי שעל־ידי אמונה בדמו, הוא יהיה כפרתנו – כלומר, יכפר על חטאינו. וכל זאת כדי להראות לנו את צדקתו, לאחר שברחמיו הרבים מחק את חטאי העבר. ²⁶ במעשה זה רצה אלוהים לגלות לנו את צדקתו – את סליחתו לחוטאים – ולהוכיח כי הוא עצמו צדיק, וכי הוא מצדיק את כל המאמין בישוע המשיח בנו.

²⁷ ובכן, האם יש למישהו סיבה להתגאות? ודאי שלא. מדוע? משום שאלוהים זיכה והצדיק אותנו בזכות קרבנו של המשיח ואמונתנו בו, ולא בזכות מעשינו הטובים. ²⁸ לפיכך אנו מסיקים שאדם נצדק לפני אלוהים על־ידי אמונתו בישוע המשיח בן־האלוהים, ולא על־ידי הישגיו בקיום מצוות התורה.

²⁹ החושבים אתם שאלוהים הוא אלוהי היהודים בלבד, ורק אותם הוא מושיע? ודאי שלא! אלוהים הוא גם אלוהי הגויים. ³⁰ ומכיוון שאלוהי היהודים הוא גם אלוהי הגויים, הוא מצדיק את כולנו על־ידי האמונה. ³¹ האם בהדגישנו את חשיבות האמונה מבטלים אנו את

4:1 אלהרומיים השליח פולוס אנרת x 4:10 אלהרומיים השליח פולוס אנרת

התורה? חס וחלילה! למעשה אנחנו מקיימים אותה – דבר האפשרי רק על-ידי אמונה במשיח.

4

1 אם כך, מה נאמר על אברהם אבינו, מה הוא השיג?
2 אילו נצדק אברהם בזכות מעשיו הטובים, אזי הייתה לו סיבה להתפאר, אך לא לפני אלוהים! ³ כי הכתובים אומרים לנו: * שאברהם האמין באלוהים, ומשום כך אלוהים "יחשבה לו צדקה."

4 שכרו של העובד אינו תלוי בחסדו של המעביד; זהו חוב המגיע לו. ⁵ החסד הוא כשהאדם אינו מסתמך על מעשיו לישועה, כי אם מאמין באלוהים אשר מצדיק את החוטאים וסולח להם, ואמונתו תיחשב לו לצדקה.

6 גם דוד המלך דיבר על אושרו של האדם אשר אלוהים מצדיקו ללא תלות במעשיו:†

7 "אשרי נשוי פשע כסוי חטאה;

8 אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון."

9 האם ברכה זאת מיועדת אך ורק לנימולים, או גם לגויים? זכרו כי אברהם התברך בזכות אמונתו באלוהים. ¹⁰ מתי ברך אלוהים את אברהם וחשב את אמונתו לצדקה, לפני שנימול, או לאחר מכן? התשובה היא: לפני שאברהם נימול!

* 4:3 ד 3 בראשית טו 6 † 4:6 ד 6.4 ד 6 תהלים לב 2-1

11 אברהם נימול רק לאחר שאלוהים הבטיח לברכו בזכות אמונתו. ברית־המילה היוותה אות וחותם שלאברהם הייתה אמונה, ושאלוהים הצדיקו וסלח לחטאיו עוד לפני טקס המילה. וכל זאת כדי שאברהם יוכל להיות אביהם הרוחני של כל אלה שיאמינו באלוהים וייושעו מבלי שיקיימו את חוקי התורה. אנו רואים, אם כן, כי אלוהים מצדיק וסולח חטאים גם לאלה שאינם מקיימים חוקי התורה – בתנאי שהם מאמינים בו. 12 אברהם הוא אביהם הרוחני גם של היהודים הנימולים, אשר יהדותם אינה מסתכמת במילה בלבד, אלא אשר הולכים בעקבות האמונה שהייתה לאברהם אבינו לפני שנימול.

13 ה' הבטיח לאברהם ולזרעו לרשת את הארץ – לא בזכות קיום התורה (שהרי בימי אברהם טרם ניתנה התורה), אלא בזכות בטחונו ואמונתו בה'. 14 אילו רק מקיימי התורה היו היורשים, אזי אין כל ערך לאמונה, והבטחת אלוהים בטלה ומבוטלת. 15 כי הפרת התורה מביאה בעקבותיה זעם ועונש, ואילו כשאין תורה, אי־אפשר להפר אותה!

16 משום כך ברכותיו של אלוהים ניתנות לנו במתנה על־ידי אמונה. ברוב חסדו מעניק אלוהים את ברכותיו והבטחותיו לכל צאצאי אברהם – לאלה החיים לפי התורה, ולאלה המאמינים באלוהים כאברהם, שהוא האב הרוחני של כולנו. 17 זוהי כוונת הכתוב בהבטחת אלוהים לאברהם: * "כי אב המון גוים נתתיך." אלוהים

4:18 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת xii 5:1 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת

קיים את הבטחתו זאת, מפני שאברהם האמין באלוהים המחייה את המתים, והמדבר על העתיד להתרחש בלשון עבר.

18 כשהבטיח אלוהים לאברהם שייתן לו בן, ולבן שלו יהיו צאצאים רבים אשר יהוו עם גדול, האמין אברהם לה' למרות שהבטחה כזאת נראתה לו בלתי־אפשרית. 19 אמונתו באלוהים לא נחלשה על־אף העובדה ששרה אשתו הייתה כבת תשעים שנה וזקנה מכדי להרות, וגם אברהם עצמו היה זקן מאוד – כבן מאה שנה.

20 אברהם לא הטיל ספק בהבטחת אלוהים, אלא להיפך – אמונתו ובטחונו באלוהים גדלו והתחזקו, והוא כיבד את אלוהים והלל את שמו. 21 אברהם ידע בביטחון גמור שאלוהים יכול לקיים את אשר הבטיח, 22 ובזכות אמונתו אלוהים הצדיק אותו בעיניו.

23 ה' הצדיק את אברהם – כלומר, ניקה וזיכה אותו מכל חטא – לא רק למען אברהם, 24 אלא גם למעננו! כן, ה' יצדיק גם אותנו, כפי שהצדיק את אברהם, כאשר נאמין באלוהים אשר הקים לתחייה את ישוע המשיח אדוננו – 25 הלא הוא המשיח שהוקרב למוות בגלל מעשינו הרעים, ואשר קם לתחייה מן המתים כדי להצדיקנו ולטהרנו בעיני ה'.

5

1 לכן עתה, לאחר שנסלחו לנו חטאינו והוצדקנו על־ידי האמונה, אנחנו נמצאים בשלום עם אלוהים,

בזכות קורבנו של ישוע המשיח אדוננו. ² עקב אמונתנו העניק לנו המשיח את כל הזכויות הנפלאות שיש לנו עתה, ואנו שמחים בתקווה שניקח חלק בכבוד אלוהים.

³ אם באים עלינו קשיים וצרות, אנו יכולים לשמוח ולהודות לאלוהים, כי אנו יודעים שהם מפתחים ומחזקים את סבלנותנו, ⁴ הסבלנות מפתחת ומחזקת את אופיינו, ואופי חזק מביא לאמונה יציבה ולתקווה בישועה הנצחית. ⁵ תקווה זאת לעולם לא תבייש ולא תאכזב אותנו, שכן אנו יודעים מה רבה אהבת אלוהים אלינו, ואנו מרגישים באהבתו שממלאת אותנו. רוח הקודש הוא שיצק בנו אהבה זאת.

⁶ בהיותנו עדיין חלשים וחסרי תושייה, בא המשיח בזמן המתאים ומת בעדנו – הרשעים. ⁷ הרי איננו יכולים לצפות מאיש למות אף בעד אדם ישר וצדיק, אולם הבה נאמר שקיימת אפשרות כזאת. ⁸ והנה הוכיח אלוהים את אהבתו הגדולה אלינו בשלחו את בנו – את ישוע המשיח – למות בעדנו, כאשר היינו עדיין חוטאים ורשעים. ⁹ אם אלוהים עשה כל זאת למעננו עוד בהיותנו חוטאים, עתה, משהוצדקנו בעיניו בזכות דם המשיח שנשפך, אין לנו כל סיבה לפחד מזעמו של אלוהים. ¹⁰ שכן אם בזמן שהיינו אויביו סלח אלוהים לחטאינו וריצה אותנו אליו על-ידי מות בנו, אנו בטוחים כי עתה, הוא גם ישיע אותנו מחטאינו בזכות תקומתו לחיים.

¹¹ עתה אנו שמחים על היחסים החדשים שבינינו לבין אלוהים – יחסים המקרבים אותנו אליו – וכל זאת

בזכות קורבנו של ישוע המשיח בעד חטאינו.

12 כאשר האדם הראשון הפר את הציווי של ה', פגע חטאו בכל המין האנושי – חטאו זרע מוות בכל העולם ובני־האדם מתו, כי כולם חטאו. 13 אמנם החטא כבר היה בעולם זמן רב לפני מתן־התורה, אך איש לא יכול להיחשב חוטא לתורה אם טרם ניתנה התורה. 14 אף־על־פי־כן, המוות, שהוא תוצאת החטא, שלט בבני־האדם מאדם ועד משה – גם באלה שלא חטאו בדיוק אותו חטא של אדם. אדם מסמל את ניגודו של בן־האדם העתיד לבוא.

15 מאידך, מתנת האלוהים שניתנה לנו באמצעות המשיח שונה בתכלית ממה שהנחיל לנו האדם הראשון. בעוד שחטאו של אדם הביא מוות לאנושות, הביא בן־האדם ישוע המשיח לאנושות סליחת חטאים ברחמי אלוהים. 16 חטאו האחד של אדם הביא עונש מוות על רבים, ואילו המשיח מזכה אותנו מחטאינו ומעניק לנו חיים חדשים – וכל זאת בחסד. 17 אם על־ידי חטאו של אדם אחד ויחיד השתלט המוות על כל בני־האדם, אנו בטוחים כי אלה הזוכים בחסדו הרב של אלוהים ובסליחת חטאיהם, יחיו וימלכו בזכות אדם אחד – ישוע המשיח. 18 לכן, כשם שחטאו של האדם הראשון הביא עונש על כל בני־האדם, כך מזכה צדקתו של המשיח את כל בני־האדם בעיני אלוהים, והם זוכים בחיי נצח. 19 כשם שעל־ידי סרבנות ואי־ציות של אדם אחד נמצאים בני־האדם במעמד של חוטאים, כך על־ידי ציות לאלוהים הביא המשיח אנשים רבים

למעמד של צדיקים וחפים־מפשע בעיני אלוהים.
20 מדוע ניתנה התורה? כדי שבני־האדם יראו שאין
הם מסוגלים לציית לכל חוקי אלוהים. אולם ככל שאנו
רגישים יותר לחטאינו, כך אנו מעריכים יותר את גודל
החסד והרחמים של אלוהים. 21 לפנים שלט החטא על
כל בני־האדם וגרם למותם, אולם עתה שולטים חסדו
וצדקתו של אלוהים, והם מעניקים לנו חיי נצח על־ידי
ישוע המשיח אדוננו.

6

1 אם כן, האם נמשיך לחטוא כדי שאלוהים יגלה
כלפינו יותר חסד ורחמים? 2 חס וחלילה! כיצד
נוכל להמשיך לחטוא? הרי מתנו לגבי החטא! 3 או
שלא אינכם יודעים כי כאשר אנו נטבלים (במים)
כביטוי לאמונתנו במשיח, אנו משתתפים סמלית במותו?
4 האופי הישן והחוטא שלנו מת ונקבר עם המשיח
בטבילה, וכשם שהמשיח קם לתחייה מן המתים,
בגבורת אלוהים, כך גם אנחנו קמנו לחיים חדשים
לגמרי. 5 שהרי אם השתתפנו במותו, נשתתף גם
בתחייתו. 6 ואל נשכח כי תשוקותינו הרעות והישנות
נצלבנו והומתו עם המשיח, כדי שנופנו שוב לא ישמש
מכשיר ביד החטא, וכדי ששוב לא נהיה משועבדים
לחטא. 7 כי אדם מת הוא חופשי ומשוחרר משליטת
החטא.
8 מאחר שהאדם הישן שבתוכנו מת עם המשיח,
אנו יודעים שגם נקום לתחייה עמו וניקח חלק בחייו
החדשים. 9 אנחנו בטוחים כי לאחר שהמשיח קם

6:10 אלה־הרומיים השליח פולוס אנרתxvi:18:6 אלה־הרומיים השליח פולוס אנרת

לתחייה מן המתים, הוא שוב לא ימות לעולם; למוות כבר אין שליטה עליו! ¹⁰ המשיח מת לגבי החטא פעם אחת ולתמיד, ואילו עתה הוא חי לנצח למען אלוהים. ¹¹ כך צריכים גם אנחנו לחשוב את עצמנו מתים לגבי החטא, וחיים על־ידי המשיח למען אלוהים.

¹² אם כן, שוב אל תניחו לחטא לשלוט בגופכם החלש; אל תיכנעו לפיתוייו של החטא ולתשוקותיו. ¹³ אל תניחו לאף איבר בגופכם לשמש כלי רשע ביד החטא, אלא מסרו את כל כולכם לאלוהים, כי קמתם לתחייה מן המתים, ואלוהים רוצה להשתמש בגופכם למטרותיו הנעלות. ¹⁴ החטא שוב לא ישלוט בכם, מכיוון שאינכם כפופים לתורה, ואתם חופשיים ונהנים מטובו וחסרו של אלוהים.

¹⁵ האם נמשיך לחטוא משום שאיננו כפופים לתורה, אלא נמצאים תחת חסרו של אלוהים? חס וחלילה!

¹⁶ האם אינכם יודעים שאתם רשאים לבחור את אדונכם? אתם יכולים לבחור להשתעבד לחטא הגורר אחריו מוות, או להשתעבד למשמעת ולציות המזכים ומצדיקים אתכם בעיני אלוהים. למי שתמסרו את עצמכם הוא יהיה אדונכם ואתם תהיו עבדיו. ¹⁷ אבל תודה לאל על כך שלמרות שפעם בחרתם להיות עבדים לחטא, עכשיו אתם שומעים בכל לבכם למה שאלוהים מלמד אתכם. ¹⁸ לאחר שהשתחררתם מהשעבוד לאדונכם הקודם - החטא, השתעבדתם לאדונכם החדש - הצדקה.

6:19 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת xvii:4 7 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת

19 אני משתמש בדימוי של עבד ואדון, משום שכך קל יותר להבין. כשם שבעבר העמדתם את גופכם לרשות החטא והטומאה, כך העמידו עתה את גופכם לשירות הצדקה והמעשים הטובים.

20 כשהייתם עבדים לחטא לא הקדשתם מחשבה רבה לעשיית מעשים טובים, 21 ומה היו התוצאות? מחרידות! כן, התוצאות היו נוראות כל־כך, עד כי עכשיו אתם מתביישים אף לחשוב על מה שנהגתם לעשות, כי כל המעשים האלה גוררים מוות. 22 לעומת זאת עתה, בהיותכם משועבדים לאלוהים ומשוחררים מכוח החטא, התוצאה היא קדושה שאחריתה חיי נצח. 23 כי לחטא יש שכר – מוות. ואילו אלוהים מעניק למאמינים בו ולמשרתים אותה מתנה: חיי נצח בישוע המשיח אדוננו!

7

1 אחי, אלה מכם המכירים את התורה יודעים כי לאחר שאדם מת, התורה אינה שולטת בו יותר. 2 למשל: כאשר אישה נישאת לאיש, התורה קושרת אותה אל בעלה כל ימי חייו, אך אם הבעל מת, האישה אינה קשורה אליו יותר 3 ומותר לה להינשא שנית. אם היא תינשא שנית כל זמן שבעלה חי, היא תיחשב לנואפת.

4 באופן דומה, אחי, מותו של המשיח על הצלב המית אתכם לגבי טענות התורה, ואתם חופשיים להשתייך לאחר – למשיח שקם לתחייה מן המתים – כדי שנעשה פרי לאלוהים.

5 כאשר היינו עדיין משועבדים לטבע הישן והחוטא שלנו, עוררה בנו התורה את תשוקותינו ותאוותינו, ועשינו את אשר ציווה עלינו אלוהים לא לעשות. כך הצמיחו מעשינו הרעים פרי הגורם למוות. 6 אולם עתה, לאחר שמתנו לגבי כל מה שככל ושיעבד אותנו, אנו משוחררים מהתורה, כדי שנוכל לשרת את אלוהים בדרך חדשה: בדרך של רוח הקודש, ולא בדרך הישנה לפי הכתוב.

7 האם אני מנסה לומר שתורת אלוהים היא חטא? חס וחלילה! התורה עצמה אינה בגדר חטא, אבל היא גילתה לי את חטאי. לדוגמה: לעולם לא הייתי מודה בחטא החמדה והתאוה שבלבי אלמלא אמרה התורה: "לא תחמוד!" 8 החטא ניצל את הדיבר "לא תחמוד" כדי להזכיר לי שתשוקות אלה אסורות, ובכך הוא למעשה עורר וגירה תשוקות ודחפים אסורים שהיו כלואים בתוכי. רק במקום שבו אין תורה ואין חוקים, אין חטא.

9 פעם כלל לא הייתה בי תודעת החטא. אולם כשנפקחו עיני והתחלתי להבין את מצוות ה', החל החטא לפעול בי ולפתות אותי להפר את מצוות ה', והתורה דנה אותי למוות. 10 כך הדיבר שניתן כדי ללמדני את דרך החיים, גרם לי מוות. 11 כי החטא, שניצל לרעה את הדיבר, רימה והמית אותי. 12 אף-על-פי-כן אין ספק שהתורה עצמה היא קדושה, וכן גם הדיברות.

13 אולם כיצד יכולה התורה להיות קדושה? האם

7:14 אלה-הרומיים השליח פולוס אנרת7:23xix אלה-הרומיים השליח פולוס אנרת

לא התורה הקדושה היא שהמיתה אותי? ודאי שלא! החטא ניצל לרעה את הטוב כדי להביא למותי. מכאן יכולים אתם לראות עד כמה ערמומי ומסוכן הוא החטא, שכן הוא מנצל את התורה הטובה והקדושה של אלוהים למטרותיו הנאלחות.

¹⁴ אם כן, התורה עצמה טובה – הבעיה היא בי, משום

שאני מכור לחטא השולט בי.

¹⁵ אינני מבין את התנהגותי: אני באמת רוצה לעשות

את הטוב, אך איני יכול. לעומת זאת אני עושה את

מה שאיני רוצה לעשות – אני עושה את מה שאני שונא! ¹⁶ אני יודע היטב שאני עושה את הרע, וייסורי

המצפון שלי מוכיחים שאני מסכים למעשה עם התורה

שהפרתי. ¹⁷ ברם איני יכול לעשות דבר, כי לא אני

עושה את הרע, אלא החטא שבתוכי; החטא חזק ממני,

והוא שגורם לי לעשות את כל המעשים הרעים האלה.

¹⁸ מניסיוני אני יודע שבי, בבשרי, אין שום דבר טוב.

לעתים קרובות אני נוכח כי יש לי רצון לעשות את

הטוב, אך חסר לי הכוח לעשותו. ¹⁹ כלומר, איני עושה

את הטוב שאני מתכוון לעשות, ולעומת זאת אני מוצא

את עצמי עושה את הרע שאינני רוצה לעשות!

²⁰ ואם אני עושה את מה שבעצם אינני רוצה לעשות,

הרי ברור שלא אני עושה זאת, כי אם החטא השוכן

והשולט בי.

²¹ כתוצאה מכך אני מוצא בי חוקיות משונה: כאשר

אני רוצה לעשות את הטוב, הרע משתלט עלי. ²² בלבי

אני חפץ לעשות את תורת ה', ²³ אך בגופי אני מרגיש

חוק אחר הלוחם בחוק השכל וההיגיון, וכך הוא עושה אותי אסיר ועבד של החטא השוכן עדיין בגופי.
24 מסכן שכמוני, מי יושע אותי מהשעבוד לגוף הזה שדינו מוות? 25 תודה לאל, האלוהים כבר הושיע אותי על־ידי ישוע המשיח אדוננו! אם כן, הטבע החוטא שלי משועבד לחטא, אולם בשכלי אני עבד לתורת האלוהים.

8

1 המשתייכים לישוע המשיח לא יורשעו בדין! 2 כי כוח רוח־החיים, אשר בישוע המשיח, שיחרר אותנו מהגלגל החוזר של חטא ומוות הבא בעקבות החטא.

3 התורה מעולם לא יכלה להצדיק ולהושיע איש, בגלל האופי החלש של המין האנושי. משום כך שלח אלוהים את בנו בדמות אדם בעל גוף אנושי כשלנו – מלבד החטא שבנו – ושלל מהחטא את השליטה על המאמינים במשיח, וזאת בזכות קורבנו. 4 על כן אנו יכולים עתה לקיים את דרישות התורה – בתנאי שנחיה על־פי הדרכת רוח הקודש, ולא על־פי הדרכת הטבע הישן והחוטא שלנו.

5 אדם הנשלט על־ידי הטבע החוטא שלו חי למען עצמו ולמען סיפוק תאוותיו, בעוד שאדם הנשלט על־ידי רוח הקודש חי למען אלוהים, ועושה את הטוב בעיני אלוהים. 6 הליכה בדרך רוח הקודש מביאה חיים ושלוה, בעוד שכניעה לטבע החוטא שלנו מביאה מוות, 7 שהרי הטבע החוטא שלנו שונא את אלוהים.

8:8 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת xxi 8:17 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת

טבע זה שלנו מעולם לא ציית לאלוהים, וגם לא יציית לו בעתיד. ⁸ כל הנשלטים על־ידי אופיים החוטא אינם יכולים למצוא־חן בעיני אלוהים.

⁹ אולם אתם אינכם נשלטים על־ידי הטבע החוטא שלכם, אלא על ידי רוח הקודש, אם אכן הוא שוכן בקרבכם, כי מי שרוח הקודש אינו שוכן בו איננו שייך למשיח. ¹⁰ אך אם המשיח בקרבכם, אמנם גופכם מת בגלל החטא, אך הרוח הוא חיים לכם כי הוצדקתם. ¹¹ ואם שוכן בכם רוחו של האלוהים אשר הקים את ישוע מן המתים, אלוהים יקים לתחייה גם את גופכם בן־התמותה, על־ידי רוח הקודש השוכן בכם.

¹² לפיכך, אחים יקרים, איננו חייבים דבר לטבע החוטא שלנו ולדרשותיו. ¹³ שכן אם ניכנע לו ונמשיך במעשינו הרעים – נמות. אבל אם בעזרת רוח הקודש נחסל ונמית את פעולות הטבע החוטא שלנו – נחיה. ¹⁴ כי כל מי שמודרך על־ידי רוח הקודש של אלוהים הם בנים לאלוהים.

¹⁵ אלוהים לא העניק לנו רוח אשר ישוב לשעבר אותנו לפחד, כי אם רוח המאמץ אותנו לו לבנים, והמאפשר לנו לקרוא לאלוהים: אבא, אבינו. ¹⁶ רוח הקודש שהעניק לנו אלוהים מעיד בלבנו ומאשר שאנו באמת בני־אלוהים. ¹⁷ ואם אנחנו בני־אלוהים, הרי שאנו גם יורשיו, כלומר, אנחנו יורשים יחד עם המשיח את נחלתו של אלוהים. ברם על־מנת לקחת חלק בכבודו עלינו לסבול למענו.

18 אך אין להשוות כלל את סבלנו עתה לעומת הכבוד שייתן לנו אלוהים בבוא הזמן. 19 שהרי כל הבריאה מצפה בכיסופים להתגלות הבנים לאלוהים. 20-21 כי באותו יום תשוחרר הבריאה מהשעבוד לכיליון ולמוות - שלהם נכנעה לא מרצונה, אלא מרצון אלוהים - על־מנת שתוכל לקחת חלק בחירות הנפלאה של בני האלוהים.

22 אנחנו יודעים שכל הבריאה נאנחת וגונחת מכאב, כאילו בצירי לידה. 23 לא רק הבריאה נאנחת, אלא גם אנחנו, המאמינים, אשר טעמנו מהאוישר הנצחי שהכין אלוהים לאוהביו. כן, אנו נאנחים בציפייה לשחרור מכאב וסבל. אנו גם מצפים ליום שבו יתמש אימוצנו כבנים, ואלוהים יעניק לנו גוף חדש. 24 בתקווה הזאת נושענו, והבה נזכור שתקווה פירושה ציפייה לדבר שעדיין לא ראינו; הרי איננו מצפים למה שאנו רואים או למה שכבר נמצא בידינו. 25 אולם אם אנו מצפים לדבר שאיננו יכולים לראותו, אנו לומדים להמתין לו בסבלנות.

26 גם רוח הקודש עוזר לנו בחולשותינו היום־יומיות ובתפילותינו, שכן איננו יודעים כיצד להתפלל כהלכה, ואיננו יודעים בעד מי ובעד מה להתפלל. אולם רוח הקודש מתפלל בעדנו ובשמנו בתחינות ואנחות עמוקות ממילים. 27 האלוהים אשר יודע את המתרחש בלבנו, יודע גם מה מביע הרוח בתחינותיו בעדנו, כי הרוח מתפלל בעדנו לפי רצון האלוהים.

28 אנו יודעים שאם נאהב את אלוהים ונתאים את עצמנו לתוכניותיו, כל מה שיקרה לנו יפעל לטובתנו.

29 שהרי עוד מבראשית החליט אלוהים שכל המאמין בו – והוא ידע היטב מי יאמין בו – ידמה לבנו, כדי שבנו יהיה הבכור בין אחים רבים. ³⁰ הוא בחר בנו עוד לפני זמן רב, ובבוא העת הוא קרא לנו אליו, סלח לחטאינו, הצדיק אותנו והעניק לנו מכבודו.

31 מה נאמר, אם כן, על הדברים הנפלאים האלה? אם אלוהים לצדנו איש לא יוכל להיות נגדנו! ³² אם אלוהים לא חס אף על בנו היחיד, והקריב אותו למען כולנו, האם אתם מטילים ספק בכך שייתן לנו הכול יחד איתו?

33 מי יעז להאשים את בני-האלוהים? הרי אלוהים עצמו הכריז שאנו חפים מפשע וצדיקים בעיניו.

34 מי, אם כן, ירשיע אותנו? אף אחד – הרי המשיח מת בעדנו וקם לתחייה למעננו, ועתה הוא יושב לימין האלוהים ומפניע בעדינו לפניו.

35 מה מסוגל להרחיק אותנו מאהבת האלוהים, האם צרות? קשיים? רדיפות? רעב? סכנות? מלחמות? ³⁶ לא ולא! הכתובים אומרים שלמען אלוהים עלינו להיות מוכנים למות בכל עת – כמו שכתוב: * "כי עליך הורגנו כל היום, נחשבנו כצאן טבחתי." ³⁷ אף-על-פי-כן הניצחון הוא שלנו על-ידי ישוע המשיח, אשר אהב אותנו כל-כך עד שהקריב את עצמו בעדנו.

38 אני משוכנע שלא המוות ולא החיים, אף לא מלאכים ושדים, לא בהווה ולא בעתיד ולא שום כוחות,

39 לא מקום המצאנו – במרומים או במעמקי הים – דבר לא יוכל להפריד אותנו מאהבת האלוהים, שנגלתה לנו כאשר ישוע המשיח אדוננו הקריב את עצמו למעננו.

9

1 אני אומר את האמת במשיח ומצפוני ברוח הקודש מאשר שדברי נכונים: 2 אני עצוב כל־כך ומדוכא. 3-4 הלוואי שיכולתי אני להיות מוחרם ומנודה מהמשיח, למען אחי בני־ישראל. אלוהים בחר בהם לעמו, הוא עצמו שכן ביניהם, הוא העניק להם את לוחות־הברית ואת התורה המדריכה אותם בחיי היום־יום, הוא אפשר להם לעבדו ולשרתו ונתן להם את הבטחותיו. 5 היהודים הם זרע האבות – אברהם, יצחק ויעקב, ומהם בא המשיח) בדמותו האנושית(השולט בכל ומעל לכל. יבורך שמו לעולמים.

6 האם לא קיים אלוהים את הבטחותיו ליהודים? ודאי שקיים. עלינו לזכור שלא כל מי שמבני ישראל הוא באמת ישראל. 7 עובדת היותם צאצאי אברהם אינה אומרת שהם בני אברהם, כי הכתובים אומרים שהבטחת ה' מתייחסת רק לצאצאיו של יצחק בנו, אם־כי לאברהם היו עוד בנים. 8 כלומר, לא כל צאצאיו הטבעיים של אברהם הם בני־אלוהים, אלא אלה שנולדו לפי הבטחת אלוהים. 9 מה הייתה ההבטחה? "למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן."*

9:10 אלה־הרומיים השליח פולוס אנרת20xxv:9 אלה־הרומיים השליח פולוס אנרת

10 שנים לאחר מכן, כאשר הרתה רבקה לבעלה יצחק וציפתה להולדת יעקב ועשו, 11-12 אמר אלוהים לרבקה כי עשו, הבן הבכור, ישרת את אחיו הצעיר יעקב. הבטחת אלוהים ניתנה עוד לפני הולדת הילדים, ועוד לפני שהספיקו לעשות טוב או רע. מדוע? על־מנת להראות שאלוהים אינו פועל בהתאם למעשינו והישגינו, אלא בהתאם לבחירתו ולרצונו, 13 ככתוב: † "ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי".

14 האם נאמר שאלוהים נוהג באי־צדק? חס וחלילה! 15 הרי אלוהים אמר לְמֹשֶׁה: † "חנתי את אשר אהבתי, ורחמתי את אשר ארחם". כלומר, אלוהים הוא המחליט את מי לחון ועל מי לרחם. 16 אם כן, בחירת אלוהים אינה תלויה ברצונם של בני־האדם או במעשיהם, אלא באלוהים בלבד הקובע ומחליט על מי לרחם.

17 קחו לדוגמה את פרעה מלך מצרים. אלוהים נתן לפרעה את ממלכת מצרים, כדי להפגין באמצעותו את כוחו וגבורתו שלו (של אלוהים), וכדי לפרסם את שמו ותפארתו בין כל העמים. 18 אם כן, אלוהים הוא המחליט על מי לרחם, ואת לבו של מי להקשיח.

19 אם תשאל: מדוע מעניש אלוהים את הסרבנים על שלא שמעו בקולו? האם לא עשו מה שאלוהים רצה שיעשו? 20 תשובתי היא זאת: מי אתה, השואל,

† 9:13 ט 13.9 ט 13 מלאכי א 2-3 † 9:15 ט 15.9 ט 15 שמות לג 19

שתתווכח או שתבקר את ה' האם שואל הכלי את יוצרו: מדוע יצרת אותי כך ולא אחרת? ²¹ כאשר אדם יוצר כד חומר, האינ הוא רשאי ליצור מאותו גוש חומר כד אחד מרשים ביופיו, וכד שני ככלי אשפה? ²² והאם אין לאלוהים הרשות לשפוך את זעמו, ולהראות את סמכותו לכלים המיועדים לכיליון, לאחר שהתייחס אליהם בסבלנות זמן רב מאוד? ²³ וזאת כדי שיוכל להראות לנו, שנועדנו מלפנים לחנינה, את עושרו וכבודו. ²⁴ אנחנו, המאמינים, הם אלה אשר בחר – מקרב היהודים וגם מבין הגויים. ²⁵ האם זוכרים אתם את נבואתו של הושע? בנבואה זו אומר אלוהים שימצא לעצמו בנים אחרים, ויאהב אותם למרות שלא אהב אותם לפני-כן. ²⁶ אלה אשר נאמר עליהם לפני: "לא עמי", יהיו עתה בני אלוהים חיים.

²⁷ ישעיהו הנביא ניבא על ישראל, § ואמר שאף כי עם ישראל ימנה אנשים רבים כחול אשר על שפת הים, רק מעטים יאמינו בה' וייושעו. ²⁸ כי מנוי וגמור עם אלוהים להוציא לפועל את משפטו על הארץ, אולם בשל רחמיו הוא יקצר את תקופת הסבל.

²⁹ במקום אחר אומר ישעיהו שאלמלא ריחם עלינו אלוהים והותיר לנו שריד, היה גורלנו כגורל סדום ועמורה.*

³⁰ מה המסקנה? אלוהים אפשר לגויים לקבל סליחת חטאים על-ידי אמונה, למרות שלא דרשו אותו,

§ 9:27 27.9 ט ישעיהו י 23-22 * 9:29 29.9 ט ישעיהו א 9

31 ואילו היהודים, שהשתדלו כל-כך להשיג צדקה על-ידי שמירת מצוותיו, לא זכו לכך. 32 מדוע לא זכו? משום שניסו להשיג זאת תוך עשיית מעשים, במקום מתוך האמונה. הם נתקלו באבן נגף ונכשלו. 33 אלוהים הזהיר את היהודים מפני אבן הנגף הזאת,† ואמר שרבים מהם יכשלו וימעדו, אך אלה שיאמינו (במשיח) לא יבושו לעולם.

10

1 אחים יקרים, משאלת לבי ותפילתי העמוקה ביותר היא שהיהודים ייושעו. 2 אני יודע שהם מסורים לאלוהים על פי דרכם, אך מסירות זאת אינה מבוססת על הבנה נכונה של הכתובים. 3 היהודים אינם מבינים שישוע המשיח הקריב את עצמו, כדי לסלוח לחטאייהם ולהצדיקם בעיני אלוהים. הם מנסים ליצור צדקה משלהם וכך לא נכנעים לצדקת ה'. 4 שכן המשיח הוא תכלית התורה, והוא מצדיק את כל המאמין בו.

5 משה כתב על צדקה וישועה מתוך קיום התורה, ואמר שאדם המקיים את כל מצוות התורה בלי יוצא מן הכלל, ייושע ויחיה) "אשר יעשה אתם האדם וחי בהם".* (6 ואילו ישועה הנובעת מאמונה אומרת:† "אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה?" זאת, כדי להוריד את המשיח לארץ. 7 או "מי ירד לתהום?"

† 9:33 33:9 ט 33 ישעיהו ח 14 * 10:5 5:10 י 5 ויקרא יח 5 † 10:6 6:10 י 6 דברים ל 11-14

זאת, כדי להשיב את המשיח לחיים. ⁸ הישועה שאנו מבשרים נובעת מאמונה בישוע המשיח, והיא בהישג־ידו של כל אחד מאיתנו; למעשה היא בפינו ובלבנו. ⁹ שכן אם תודה בפיך לפני בני־האדם שישוע הוא אדונך, ותאמין בלבך שאלוהים הקימו לתחייה מן המתים, תיוושע. ¹⁰ משום שאמונת הלב מצדיקה אותנו לפני אלוהים, ומתוך אמונה שבלב אנחנו מודים בפינו וניוושע. ¹¹ וכתבי־הקודש אומרים לנו שכל המאמין במשיח לא יבוש. ¹² "כל המאמין" פירושו: יהודים וגויים ללא הבדל, כי לכולנו אדון אחד המעניק מעושרו לכל המבקש ממנו. ¹³ שכן "כל אשר יקרא בשם ה' ימלט"![†]

¹⁴ אך כיצד הם יקראו בשם ה' ויבקשו ממנו להושיעם, אם אינם מאמינים בו כלל? וכיצד יאמינו בו אם מעולם לא שמעו עליו? וכיצד ישמעו עליו אם איש אינו מספר להם? ¹⁵ וכיצד יספר להם מישהו אם לא נשלח אליהם? לכך מתכוון הכתוב: § "מה נאוו רגלי מבשרי טוב".

¹⁶ אולם לא כל מי ששמע את בשורת אלוהים האמין בה, כפי שאמר ישעיהו: * "מי האמין לשמועתנו?" ¹⁷ בכל זאת, האמונה מתעוררת על־ידי שמיעת הבשורה, והבשורה היא דבר המשיח.

¹⁸ אולם מה בנוגע ליהודים, האם לא שמעו את דבר ה'? כן, הם שמעו, שהרי "בכל־הארץ יצא קולם,

† 10:13 13:10 י 13 יואל ג 5 § 10:15 15:10 י 15 ראה ישעיהו נב 7

* 10:16 16:10 י 16 ישעיהו נג 1

ובקצה תבל מליהם“ †. 19 ואם עם-ישראל שמעו, האם לא הבין? עם-ישראל אכן הבין, כי משה אמר להם: “אני אקניאם בלא עם, בנוי נבל אכעיסם”. כלומר, ה' יעורר את קנאת בני-ישראל על ידי הגויים. 20 ישעיהו הנביא הוסיף על כך ואמר, כי אלה שלא חיפשו את אלוהים ולא דרשו אותו, הם שימצאו אותו. 21 ואילו על עם-ישראל הוא אומר: “פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומורה” §.

11

1 מתעוררת השאלה: האם זנח אלוהים את עמו? חס וחלילה! הרי אני עצמי יהודי, מזרעו של אברהם אבינו ומשבט בנימין. 2 לא, אלוהים לא הפקיר את עמו, שבו בחר עוד מבראשית. האם אינכם זוכרים מה אומרים הכתובים על אליהו הנביא? אליהו זעק אל אלוהים והתלונן על עם-ישראל: * 3 “את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב, ואיותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה”.

4 ומה ענה לו אלוהים? “השארתי בישראל שבעת אלפים אשר לא כרעו (ברכיים) לבעל”.

5 גם היום לא כל היהודים פנו עורף לאלוהים; יש ביניהם כאלה שנושעו – לפי בחירתו וחסדו של אלוהים. 6 ואם הם נבחרו בזכות חסדו של אלוהים,

† 10:18 18:10 י 18 תהלים יט 5 ‡ 10:19 19:10 י 19 דברים לב 21 § 10:21 21:10 י 20-21 ישעיהו סה 1-2 * 2:11 11:2 יא 2 מלכים א יט 10:14

משמע שלא נבחרו בזכות מעשיהם הטובים. אילו נבחרו בזכות מעשיהם הטובים לא היה זה חסד, כי חסד זה מתנה ולא גמול לעבודה.

7 מה המסקנה? רוב היהודים לא השיגו את הצדקה אשר ביקשו, רק מעטים השיגו – אלה שבחר אלוהים – ואילו האחרים נעשו עיוורים לאמת. 8 כפי שכתוב בישעיהו: † ה' הרדים את עם ישראל, ועל כן הם הביטו אך לא ראו, שמעו אך לא הבינו. 9 ודוד אמר בתהלים: ‡ שהשפע והאוכל שלהם יטמנו להם פח, ויביאו אותם למחשבה שהכול כשורה בינם לבין אלוהים. 10 עיניהם תחשכנה והם יכרעו תחת מעמסה כבדה.

11 האם פירוש הדבר שאלוהים הפקיר את עמו והתכחש אליו? ודאי שלא! מאחר שהיהודים חטאו העניק אלוהים לגויים ישועה ורצון להיוושע, כדי לעורר את קנאת היהודים ואת רצונם להיוושע. 12 ואם חטאם של היהודים הביא עושר שכזה לעולם, תארו לעצמכם איזו ברכה יביאו היהודים לעולם כאשר יחזרו בתשובה ויאמינו במשיח!

13 עתה אני מדבר אליכם, הגויים: כידוע לכם מינה אותי אלוהים לבשר לכם את בשורתו, ואני מבצע את המוטל עלי על הצד הטוב ביותר. 14 אולי כך אוכל לעורר את קנאתם של היהודים, בני-עמי, ואחדים מהם ייוושעו. 15 אם המרידות שלהם באלוהים הביאה לעולם סליחת חטאים, תארו לעצמכם מה תהיה תוצאת חזרתם בתשובה – ממש תחיית המתים!

† 11:8 יא 8 ישעיהו ו 9; כט 10 ‡ 11:9 יא 9 תהלים סט

16 אם החלה המוקדשת לה' קודש היא, כך כל העיסה, ואם שורש העץ קודש לה' - כך גם הגזע והענפים.

17 אם חלק מהענפים - חלק מהיהודים - נכרתו, ובמקומם אתה, ענף זית בר, הורכבת על העץ, חוברת לשורשיו ונהנית ממזונו העשיר, 18 אל תתפאר, ואל תזלזל בענפים שנכרתו! אם תחוש גאוה, הזכר לעצמך כי יש לך חשיבות כלשהי רק משום שאלוהים הרכיב אותך על העץ, לפי תוכניתו. מלבד זאת, לא אתה נושא את העץ - אתה אינך אלא ענף; השורש הוא הנושא אותך ואת העץ! 19 אם תאמר: "אבל הענפים ההם נכרתו כדי שלי - הגוי - יהיה מקום בעץ, ומשום כך אני חשוב." 20 זכור, היהודים נכרתו משום שלא האמינו, ואתה הורכבת רק משום שהאמנת. אל תתגאה בעצמך, אלא הישמר לך, והתייחס אל אלוהים בכבוד וביראה. 21 כי אם אלוהים לא חס על הענפים הטבעיים, הוא לא יחוס גם עליך. 22 שימו לב, אלוהים הוא טוב לב, ויחד עם זאת קפדן ומחמיר. הוא מחמיר עם אלה שאינם מצייתים לו, אולם הוא ייטיב אתכם, אם תמשיכו לאהוב אותו ולבטוח בו. אם לא תאהבו אותו ולא תבטחו בו, הוא יכרות גם אתכם. 23 דעו לכם שאם היהודים יאמינו, אלוהים ירכיבם חזרה על העץ. אל תחשבו שהדבר למעלה מכוחו!

24 אם אלוהים היה מוכן לקחת אתכם, הגויים, שהייתם רחוקים ממנו כל-כך והייתם ענפי זית בר, ולהרכיבכם על עץ הזית שלו שהוא ממין משובת, האם

אינכם חושבים שישמח יותר להרכיב חזרה על העץ את היהודים, אשר היו הענפים הטבעיים?

25 אחי היקרים, איני רוצה להעלים מכם את האמת, פן תתגאו בעצמכם. נכון שיהודים רבים אינם מאמינים בבשורת אלוהים, אך מצב זה יימשך רק עד שכל הגויים, אשר נבחרו על־ידי אלוהים, יאמינו בו. 26 ואז כל עם־ישראל ייושע, ככתוב: § "ובא מציון גואל וישיב פשע מיעקב." 27 אלוהים אף אמר שיכרות ברית עם ישראל ויסלח לחטאיהם.*

28 יהודים רבים הם עתה אויבי הבשורה; הם שונאים אותה. אולם כל זה היה לתועלת שלכם, כי בגלל יחסם זה העניק לכם אלוהים את אוצרותיו. אבל עלינו לזכור שהיהודים הם עדיין עמו הנבחר של אלוהים, בזכות הבטחותיו לאברהם, יצחק ויעקב. 29 שהרי אלוהים לעולם אינו מתחרט על דבריו, ולעולם אינו דורש חזרה את מתנותיו. 30 פעם גם אתם מרדתם באלוהים, אך הוא ריחם עליכם. 31 עתה היהודים הם המורדים והסרבנים, ברם יום אחד הם יחזרו בתשובה, ואלוהים ירחם גם עליהם כפי שריחם עליכם. 32 כי אלוהים הסגיר לידי החטא את כל בני־האדם, כדי שיוכל לרחם על כולם.

33 מה נפלא הוא אלוהינו! מה עמוקה ועשירה

חכמתו! מה עשירה דעתו! דרכיו ומשפטיו הם למעלה מכושר הבנתנו ותפיסתנו. 34 מי מאיתנו יודע את מחשבותיו? מי חכם דיו כדי לייעץ לו? 35 או מי העניק

לו מעולם מתנה המזכה אותו בנמול? ³⁶ הרי הכול בא מאלוהים לבדו. הכול נברא על-ידו ולכבודו. לאלוהים הכבוד לעולם. - אמן.

12

¹ אחים יקרים, אני מתחנן לפניכם שתמסרו את עצמכם לאלוהים כקורבן חי וקדוש, כפי שרצוי לאלוהים. לאור כל מה שעשה אלוהים למענכם, האם זאת בקשה מופרזת? ² אל תחקו את העולם בהתנהגותכם ובמעשיכם, אלא הניחו לאלוהים לפעול בכם ולשנות אתכם ואת דרך מחשבתכם, כדי שתלמדו להבחין מהו רצון אלוהים, ותדעו מה טוב, מושלם ורצוי בעיניו.

³ כשליחו של אלוהים אני מזהיר כל אחד מכם: אל תפריזו בהערכתכם העצמית, אלא היו צנועים והעריכו את עצמכם לפי מידת האמונה שהעניק לכם אלוהים.

⁴ כשם שגופנו האחד הוא בעל איברים רבים, ולכל איבר תפקיד משלו, ⁵ כך אנחנו, המאמינים הרבים, הננו גוף המשיח. לכל אחד מאיתנו תפקיד משלו, אך אנו שייכים זה לזה וזקוקים איש לאחיו.

⁶ אלוהים העניק לכל אחד מאתנו מתנות וכישרונות לפי רצונו. אם הוא העניק לך את מתנת הנבואה, נבא בכל הזדמנות, לפי מידת אמונתך. ⁷ אם אלוהים העניק לך רצון מיוחד לשרת את הזולת, עשה זאת בלב שלם. אם אתה מורה, למד כמיטב ידיעתך. ⁸ אם קיבלת את מתנת העידוד, פעל מתוך ראגה אמיתית. אם אלוהים

העניק לך כסף, עזור לאחרים ביד רחבה. אם נבחרת למנהיג, מלא את תפקידך ברצינות ובאחריות. אם אתה עושה מעשה טוב, עשה אותו מתוך שמחה אמיתית.

9 אל תעמידו פנים שאתם אוהבים אנשים אחרים, אלא אהבו אותם באמת ובכנות. שנאו כל דבר רע ועודדו כל מעשה טוב. 10 אהבו איש את רעהו אהבה אמיתית – כאהבת אחים – והקדימו לכבד איש את רעהו. 11 שרתו את הארון בחריצות ובהתלהבות, ולעולם אל תתעצלו בעבודתכם.

12 שמחו על כל מה שאלוהים מתכנן למענכם. אם באה עליכם צרה, שאו אותה בסבלנות והתמידו בתפילה. 13 אם אחיכם המאמינים זקוקים לעזרה, עזרו להם ברצון ובשמחה. היו מכניסי אורחים.

14 אם מישהו רודף אתכם בשל אמונתכם במשיח, אל תקללו אותו, אלא התפללו שאלוהים יברך אותו! 15 השתתפו בשמחתם של החוננים ובצערם של האבלים. 16 חיו בשלום זה עם זה. אל תתנאו ואל תימלאו חשיבות עצמית. אל תנסו למצוא-חן בעיני אנשים חשובים ואל תהיו חכמים בעיניכם.

17 לעולם אל תשלמו רעה תחת רעה. עשו את הטוב בעיני כולם, ואל תתנו להם סיבה למתוח עליכם ביקורת. 18 עד כמה שהדבר תלוי בכם, חיו בשלום עם כל אחד.

19 ידידי, אל תיקחו את החוק לידיכם, ואל תנקמו באחרים; השאירו תפקיד זה לאלוהים, כי הוא הבטיח שיעניש את הראויים לעונש. 20 במקום לנקום באויבך,

האכל אותו אם הוא רעב, ואם הוא צמא – הגש לו משקה. כי ככה כאילו "גחלים אתה חותה על ראשו."*
21 אל תניח לרע להשתלט עליך, אלא השתלט אתה על הרע במעשיך הטובים.

13

1 על כל אדם לציית לשלטונות, כי אין שלטון שלא בזכות הסכמת אלוהים, והשלטונות הקיימים נקבעו על-ידי אלוהים. 2 לכן, המסרבים לציית לשלטונות ולחוקיהם, ממרים למעשה את פי האלוהים, והוא יענישם. 3 אזרח טוב וישר אינו פוחד מהמשטרה והחוק; אדם שאינו ישר פוחד מהם. לכן, אם אינך רוצה לחשוש מהשלטונות, שמור על החוק, והשלטונות ישבחו אותך. 4 איש החוק נשלח על-ידי אלוהים כדי לעזור לך, אבל אם אתה עובר על החוק יש לך ממה לחשוש, כי הם המחזיקים בחרב ויש להם זכות להשליט סדר ולהעניש. לשם כך שלח אותו אלוהים. 5 אם כן, עלינו לשמור את החוק לא רק כדי שלא ניענש, אלא גם לשמור על מצפון נקי.

6 מאותה סיבה עלינו גם לשלם מסים, כי עובדי הממשלה והרשויות, שמונו על-ידי אלוהים, צריכים לקבל את משכורתם, כדי שיוכלו להמשיך לשמור על הסדר הציבורי. 7 תנו לכל אחד את המגיע לו: מס לשלטונות המס, מכס לשלטונות המכס. צייתו לממונים עליכם וכבדו את הראויים לכבוד. 8 אל תהיו חייבים

דבר לאיש – מלבד אהבה, שכן אדם האוהב את הזולת מקיים את תורת אלוהים. ⁹ שהרי אם אתה אוהב את חברך כמוך, לא תרצה לפגוע בו! לא תפתה את אשתו לבגוד בו, לא תרצח אותו, לא תגנוב ממנו, לא תעיד נגדו עדות שקר, לא תקנא בו ולא תעשה כל דבר אחר שנאסר עלינו בעשרת הדיברות. כי כל הדיברות כלולים במצווה אחת: * "ואהבת לרעך כמוך." ¹⁰ עלינו לאהוב איש את רעהו, כי האהבה אינה פוגעת באיש, ובכך היא מקיימת את התורה כולה.

¹¹ מדוע אני מדגיש את עניין התנהגותכם? כידוע לכם אנו חיים בזמן מכריע ועלינו להתעורר, שכן ישועת אלוהים וביאת המשיח קרובים אלינו עתה יותר מאשר ביום שבו האמנו לראשונה במשיח.

¹²⁻¹³ הלילה חלף ויום שובו של המשיח קרב. על כן הפסיקו את מעשי הרשע הנעשים בחשכת הלילה, ועשו מעשים טובים וטהורים כפי שהחיים באור היום צריכים לעשות. עלינו לחיות בצניעות ולא להפקיר את עצמנו לתאוות בשרנו: לא להשתכר, לא לזנות, לא לריב ולא לקנא, ¹⁴ במקום זאת, לבשו את נוכחות האדון ישוע המשיח, ואל תתנו לעצמכם לחשוב על דרכים להשביע את התאוות הרעות שלכם.

14

¹ קבלו את האדם שאמונתו חלשה משלכם בשמחה וחמימות, ואל תמתחו ביקורת על דעותיו והשקפותיו.

2 זה מאמין שמותר לו לאכול כל דבר, ואילו זה שאמונתו חלשה הוא צמחוני.

3 מי שאוכל בשר אינו צריך לבוז למי שאינו אוכל אותו, ומי שאינו אוכל אינו צריך לבוז למי שאוכל, כי אלוהים אוהב את כולנו במידה שווה! 4 מי אתה שתמתח ביקורת על משרתו של אלוהים? המאמין המשיחי הוא משרתו של אלוהים, ורק לו הוא חייב דין וחשבון. הנח לאלוהים לומר למאמין אם הוא נוהג כשורה או לא, ואם יש צורך, אלוהים בהחלט יכול לתקן את דרכו.

5 יש אדם המכבד יום מסוים יותר מימים אחרים, ויש המכבד את כל הימים במידה שווה. כל אדם צריך להיות משוכנע במה שהוא מאמין. 6 כשם שאדם המעדיף לקדש לה' יום מסוים עושה זאת לכבוד האדון, כך גם האוכל אוכל לכבוד ה', כי הוא מודה לאלוהים. מי שאינו אוכל - לכבוד ה' אינו אוכל, וגם הוא מודה לאלוהים. 7 אין אנו אדונים לעצמנו, ואיננו חיים לעצמנו או מתים לפי בחירתנו. 8 אם אנו חיים - אנו חיים לאדון, ואם אנו מתים - אנו מתים לאדון; בחיינו ובמותנו אנו שייכים לאדון. 9 ישוע המשיח מת וקם לתחייה כדי שיהיה אדון על החיים ועל המוות.

10 אין לך זכות לשפוט את מעשי אחיך או לבוז לו. זכור, יום אחד כולנו עתידים להישפט לפני אלוהים - לא לפי קנה-המידה שלנו, אלא לפני קנה-המידה

שלו. 11 כפי שכתוב: * "בי נשבעתי ... כי לי תכרע כל ברך ותשבע כל לשון". 12 כל אחד מאיתנו ימסור דין וחשבון על מעשיו לאלוהים בלבד. 13 לכן הבה נחדל למתוח ביקורת איש על אחיו. לעומת זאת, נבקר את עצמנו ונדאג שלא נכשיל את אחינו במעשינו.

14 אני משוכנע באמונה, שדבר אינו טמא בפני עצמו; הוא טמא רק למי שחושב אותו לטמא. 15 אם אחיך נפגע מהעובדה שאתה אוכל בשר, ואילו אתה ממשיך בשלך, הרי שאינך מתייחס אליו באהבה. אל תניח לדבר-מאכל לפגוע במאמין המשיחי שגם בעדו מת המשיח. 16 אל תניח לדבר הנראה כשר בעיניך להיראות כחטא בעיני אחרים. 17 אחר-הכול לנו, המשיחיים, אכילה ושתייה אינם הדברים החשובים ביותר בחיינו. החשוב יותר הוא לעשות מעשים טובים, לרדוף שלום ולשמוח בהשראת רוח הקודש. 18 אם נשרת את האדון בדרך זאת, שירותנו ימצא-חן בעיני אלוהים ובעיני בני-אדם. 19 ובאותה דרך הבה נשאף לאחדות ולשלום בקהילה, ונשתדל לבנות איש את רעהו.

20 אל תהרוס את עבודת אלוהים בגלל דבר-מאכל. זכור, מותר לך לאכול כל דבר, כי הכול טהור, אך אם אכילתך עלולה לפגוע באחיך, אזי אסור לך לאכול!

21 מוטב לא לאכול בשר, לא לשתות יין ולא לעשות דבר שעלול לפגוע באחיך. 22 אתה אמנם יודע שמותר לך לאכול כל דבר, כי אלוהים נתן לך רשות, אך שמור

זאת בינך לבין אלוהים ואל תתנאה בכך לפני אחרים, כי הם עלולים להיפגע. אשרי האיש העושה את הדבר הנכון במצפון נקי.²³ אם אתה חושב שמעשה מסוים אסור, אל תעשהו, כי לגביך הוא אסור. אם אתה בכל זאת עושה אותו, הרי שחטאת, כי לא נהנת באמונה, וכל מה שנעשה ללא אמונה הוא חטא!

15

1 אנחנו החזקים יותר באמונה צריכים לעזור למאמינים החלשים מאיתנו, להתייחס אליהם בסבלנות ולעודד אותם. אל נהיה אנוכיים ואל נבקש רק את טובת עצמנו.² עלינו לבקש את טובת הזולת ולבנות איש את אחיו.³ גם המשיח לא ביקש את טובת עצמו; אנו קוראים על כך בתהלים: * "חרפות חורפוך נפלו עלי". כלומר, הגידופים של מחרפי אלוהים נפלו עליו.⁴ כל אשר נכתב בכתבי-הקודש לפני זמן רב, נכתב כדי ללמדנו סבלנות, לעודד ולנחם אותנו בתקווה אשר נמצאת בהבטחות הכתובים.⁵ והאלוהים אשר מעניק סבלנות ועידוד יעזור לכם לחיות יחד בהתאמה שלמה - כרצונו של ישוע המשיח,⁶ כדי שכולנו פה אחד נברך ונכבד את האלוהים אבי אדוננו ישוע המשיח.⁷ על כן קבלו איש את אחיו לקהילתכם בברכה ובחמימות, כמו שהמשיח קיבל אתכם, והתנהגות כזאת תביא כבוד לאלוהים.⁸ זכרו, ישוע המשיח בא לעולם

15:9 אל־הרומיים השליח פולוס אנרתx15:18 אל־הרומיים השליח פולוס אנרת

בתור משרת היהודים, כדי להראות לעולם כולו שאלוהים מקיים את הבטחותיו לאבותינו. ⁹ המשיח בא לעולם גם כדי שהגויים ייושעו ויפארו את אלוהים על־שום רחמיו עליהם. זוהי כוונת הכתוב: † "על כן אודך בגויים ה' ולשמך אזמרה". ¹⁰ ועוד כתוב: ‡ "הרנינו, גויים, עם עמו". ¹¹ ובתהלים: § "הללו את ה' כל גויים, שבחוהו כל האומים".

¹² וישעיהו הנביא אמר: * "והיה ביום ההוא שורש ישי אשר עומד לנס עמים, אליו גוים ידרשו".

¹³ מי ייתן שאלוהי התקווה ימלא אתכם שמחה, שלום ושלווה באמונתכם, כדי שבכוח רוח הקודש הופעתכם ודרך חייכם יקרינו תקווה.

¹⁴ אחים יקרים, אני בטוח שאתם חיים כיאה למאמינים משיחיים. אני יודע שאתם נבונים, מלאי אהבה ומשגיחים איש על רעהו כדי שלא לסטות מהדרך הנכונה. ¹⁵ בכל זאת, כדי לרענן את זיכרוכם, כתבתי לכם בהדגשה ובהעזה בנוגע לדברים מסוימים, משום החסד שהעניק לי אלוהים – ¹⁶ להיות שליחו של ישוע המשיח לגויים. בתוקף כהונתי כשליחו של המשיח עלי לבשר לגויים את בשורת האלוהים, ועל־ידי כך להציגם לפניו כמנחה רצויה ומקודשת ברוח הקודש. ¹⁷ על כן, הודות לישוע המשיח אני יכול להתנאות מעט בשירותי למען אלוהים. ¹⁸ איני

† 15:9 טו 9 תהלים יח 50 ‡ 15:10 טו 10 דברים לב 43 § 15:11 טו 11 תהלים קיז 1 * 15:12 טו 12 ישעיהו יא 10

מעז לדבר בנאווה על דבר מלבד מה שהמשיח עשה דרכי, שהביא את הגויים לאלוהים על ידי המסר שלי ופועלי בקרבם, 19 בניסים ובנפלאות שאלוהים חולל באמצעותי בנבורת רוח הקודש. בדרך זאת הפצתי את בשורת המשיח מירושלים ועד לאילוריקון. 20 השתדלתי להפיץ את בשורת המשיח במקומות שעדיין לא שמעו עליו; לא רציתי לבשר במקום ששליח אחר כבר הקים קהילה, שכן לא רציתי לבנות על יסודותיו של אדם אחר. 21 נהגתי כדברי ישעיהו הנביא שאמר: † "אשר לא סופר להם ראו, ואשר לא שמעו התבוננו". 22 מסיבה זאת נמנע ממני פעמים רבות לבקר אתכם.

23 עתה סיימתי לבסוף את עבודתי כאן, ולאחר ציפייה של שנים ארוכות אני יכול לבקר אתכם. 24 אני מקווה לבקרכם בדרכי לספרד, ולאחר שאיהנה מהתחברות איתכם תוכלו לשלחני לדרכי.

25 עתה מועדות פני לירושלים, כדי להביא מתנה כספית ליהודים המשיחיים הנמצאים שם. 26 המתנה היא תרומתם של המאמינים המשיחיים במקדוניה ובאכיא, אשר החליטו לעזור למאמינים העניים בירושלים. 27 הם עצמם החליטו לתרום למען היהודים המשיחיים בירושלים. למעשה הם מרגישים חובה נעימה לעזור להם. מדוע? מפני שקהילת ירושלים הייתה זאת שהפיצה לראשונה את בשורת המשיח בין הגויים. כתוצאה מכך התברכו הגויים

בכל הברכות הרוחניות, והמעט שבידם לעשות הוא להגיש עזרה חומרית למאמינים בירושלים, כאשר אלה זקוקים לה.

28 לאחר שאסיים את שליחותי ואמסור להם את התרומה, אבוא לבקר אתכם בדרכי לספרד. 29 אני משוכנע שבבואי אליכם אביא עמי את ברכתו המלאה של המשיח.

30 אחי היקרים, אני מתחנן לפניכם בשם אדוננו ישוע המשיח, ולמען האהבה שהעניק לנו רוח הקודש: אנא, התפללו הרבה לאלוהים בעדי ובעד עבודתי.

31 התפללו שלא אפול בידי הלא-מאמינים בירושלים, ושהמאמינים בירושלים יקבלו בשמחה את התרומה שאני מביא להם. 32 ואז, ברצון אלוהים, אוכל לבוא אליכם בלב שמח וארענן את נפשי בחברתכם. 33 האלוהים המעניק שלום יהיה עם כולכם. – אמן.

16

1 ברצוני להמליץ לפניכם על אחותנו היקרה פובי, העובדת בשירות הקהילה בקנכרי.

2 היא עומדת לבקר אתכם בקרוב, ואני מבקש מכם שתקבלוה בחמימות ותעזרו לה בכל צרכיה, כי היא עזרה למאמינים רבים ולי ביניהם.

3 מסרו דרישת שלום לפריסקלה ועקילס – חברי בעבודת המשיח, 4 שסיכנו את חייהם למעני. לא רק אני אסיר תודה להם, אלא כל קהילות הגויים.

5 שאלו גם לשלום חברי הקהילה הנפגשים בביתם.

6 דרישת שלום לאפינטוס היקר, שהיה המאמין המשיחי הראשון באסיה.

7 דרישת שלום למרים שעשתה למענכם רבות, ולקרובי משפחתי, אנדרוניקוס ויוניס, שהיו אסורים איתי בבית-הכלא. השניים מכובדים מאוד בין השליחים, ולמעשה האמינו במשיח לפני.

8 דרישת שלום לאמפליאס - ידידי ואחי היקר באמונה, 9-10 לאסטכיס החביב, ולאורבנוס, חברנו הנאמן לאדון, ולבני-משפחתו של אריסטובולוס.

11 שאלו לשלום קרובי - הורודיון, ולשלום המאמינים שבין בני ביתו של נרקיסוס.

12 דרישת שלום לטרופינה ולטרופסה, העובדות בשירות האדון, ולפרסיס היקרה אשר עמלה רבות למען האדון. 13 דרישת שלום לרופוס, אשר נבחר על-ידי האדון, ולאמו שהייתה לי כאם. 14 שאלו לשלום אסונקריטוס, פליגון, הרמס, פטרובס, הרמיס והאחרים הנמצאים אתם. 15 שאלו לשלום פילולוגוס, יוליא, נירוס ואחותו, אולימפס וכל המאמינים אשר איתם.

16 דרישת שלום לכם מכל קהילות המאמינים כאן. ברכו איש את רעהו בנשיקה קדושה.

17 לסיום מכתבי ברצוני להזהירכם: התרחקו מהאנשים הגורמים לפילוגים ולמחלוקות; הם מנסים לפתות ולהכשיל אתכם, כדי להרחיקכם מדבר ה' שאותו למדתם. 18 אנשים אלה אינם משרתים את אדוננו

ישוע המשיח, כי אם את עצמם. בלשון חנופה ובדברי חלקות הם מתעים את הכסילים והתמימים.

¹⁹ נאמנותכם לאדוננו ידועה בכל מקום, ועובדה זאת משמחת אותי מאוד. אני רוצה שתמיד תבדילו בין טוב לרע, ושתרחקו מכל דבר רע. ²⁰ ואלוהי השלום יכניע לרגליכם במהרה את השטן. ברכת ישוע המשיח אדוננו עליכם.

²¹ חברי טימותיוס וקרובי משפחתי: לוקיוס, יסון וסוסיפטרוס שולחים לכם דרישת שלום.

²² גם אני, טרטיוס, הכותב מכתב זה בשם פולוס, מוסר לכם דרישת שלום. ²³ גיוס – מארחי ומארח הקהילה שנפגשת בביתו, שואל לשלומכם, וכן ארסטוס גזבר-העיר וקורטוס. ²⁴ שלום לכולכם. ברכת ישוע המשיח אדוננו על כולכם. – אמן.

²⁵ אני מפקיד אתכם בידי האלוהים אשר יכול לחזק את אמונתכם, כפי שמבטיחה הבשורה וכפי שכבר אמרתי לכם. זאת תוכניתו של ה' לישועת הגויים, תוכנית שנשמרה בסוד מבריא את העולם. ²⁶ אולם עתה, כדברי הנביאים ולפי מצוות ה', מתפרסמת בשורה זו בכל מקום, ואנשים מכל העולם מאמינים במשיח ומצייתים לו. ²⁷ לאלוהינו החכם האחד כל הכבוד לעולמי עולמים, על-ידי ישוע המשיח אדוננו. – אמן.

פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית® Biblica®
The New Testament in Modern Hebrew: Biblica®
פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית

copyright © 2009 Biblica, Inc.

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Modern

Contributor: Biblica, Inc.

של לאומי בין רישיון תחת זמינה זאת עבודה

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA).

באתר זה לבקר ניתן רישיון של העתק לראות מנת על

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>

לכתובת מכתב לשלוח או

Creative Commons, PO Box ,1866 Mountain View, CA 94042. USA

להשתמש מנת על בע"מ, ביבליקה מטעם רשום מסחרי סמל הינו Biblica® בע"מ. ביבליקה מטעם בכתב באישור צורך יש, Biblica® הרשום המסחרי בסמל זאת עבודה את מחדש ולהפיץ להעתיק ניתן, CC BY-SA של הרישיון תנאי במסגרת ואתה במידה בשלמותו. Biblica® הרשום המסחרי הסמל על שומר אתה עוד כל עליך, מועתקת עבודה יוצר אתה ובזאת, זאת עבודה את מתרגם או העתק עורך את לציין עליך, המועתקת בעבודה. Biblica® הרשום המסחרי הסמל את להסיר מטעם המקורית "העבודה: כדלקמן העבודה את ולשייך ביצעת אשר השינויים www.biblica.com www.open.bible באתר בחינם זמינה בע"מ, ביבליקה של היוצרים זכויות ברף או בכותרת להופיע חייבת יוצרים זכויות על הודעה כדלקמן העבודה

פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית™ Biblica®

Biblica, Inc. ידי על 1979 2009 © יוצרים זכויות

Biblica® Open Hebrew Living New Testament™

Copyright © 1979, 2009 by Biblica, Inc.®

של המסחריים והסמלים הפטנטים במשרד הרשום מסחרי סמל הינו "ביבליקה" ברשות. השימוש מ"בע ביבליקה מטעם ב"ארה

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

CC) הרישיון אותו תחת זמינה המועתקת עבודתך את להפוך גם עליך חובה (BY-SA).

של לתרגום בנוגע מ"בע ביבליקה את ליידע רוצה ואתה במידה, הזאת העבודה
ב קשר אתנו ליצור נא, ביצעת אשר זאת עבודה <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

פתוחות זכויות הררך/החדשה הברית Biblica®™

Biblica, Inc. ידי על 2009 1979. © יוצרים זכויות

Biblica® Open Hebrew Living New Testament™

Copyright © 1979, 2009 by Biblica, Inc.®

של המסחריים והסמלים הפטנטים במשרד הרשום מסחרי סמל הינו "ביבליקה"
ברשות. השימוש מ"בע ביבליקה מטעם ב"ארה

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

20ac7f86-a7c5-59f1-aea6-c53528d82bab